

HODNOCENÍ KREATIVNÍ ČÁSTI STUDIA:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

STUDENT: Holubář Patrik

Obor: Herectví ALD

Student Patrik Holubář zaujal už na přijímacích zkouškách především absolutní nezařaditelností. V zadávaných úkolech prokázal sice určitou míru improvizačního talentu, ale nade vším čněla jeho schopnost „pochopit vše po svém“. Svoje specifické divadelní myšlení musel v průběhu studia konfrontovat nejen s některými konkrétními hereckými metodami, ale především s nutností vytvářet divadlo v kolektivu. To vše pro něj bylo vzhledem k vrozeným psychickým dispozicím nesmírně obtížné, ztrácel autenticitu, klid i spontánnost, a tím pádem i půdu pod nohama. Přesto to nikdy zcela nevzdal a postupoval přes překážky až k absolventským inscenacím.

Při práci na inscenaci Regulace Intimity prokázal nakonec základní osvojení principů autorského divadla: hluboký osobní ponor do zkoumané problematiky, schopnost selektovat materiál, znovu a znovu měnit zafixované sekvence a v menší míře i chápání procesu zkoušek jako nikdy nekončící druh kolektivní tvorby, kde se funkce herecká, režijní i dramaturgická přelévají a slévají v jeden jediný proud kolektivní kreativity. Patrik Holubář tak během studia rozvinul a rozšířil své možnosti směrem k silně osobnostnímu způsobu herectví, tedy absorboval nutné řemeslné minimum při plném zachování vlastní jedinečnosti. Vzhledem k velmi specifickým osobnostním dispozicím Patrika Holubáře je pro něj v určitých momentech poměrně složité získat odstup od role stejně jako nadhled nad inscenací jako celkem. To mu však nebránilo podat v inscenaci Regulace intimacy suverénní autorský herecký výkon, který svou autenticitou strhl nejen spoluhráče, ale především publikum a posunul výsledný tvar do velmi intimně komunikujícího divadelního představení. Druhou stránkou tohoto bytostně osobnostního druhu herectví, je určitá neschopnost opakovat podobný výkon při reprízách, což je opět dáno složitostí vnitřního světa tohoto studenta. Bezpochyby se bude i nadále potýkat v (nejen) profesním životem s nutností „ladit se“ na ostatní spolutvůrce, vnější požadavky i vnitřní nálady. Věřím však, že našel osobní metodu, jak z tohoto faktu těžit pro naplnění jevištní existence nevídanou mírou autenticity.

MgA. Jiří Havelka, Ph.D.

Datum: 27.6. 2016